

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Yhteisön postipalvelut”

(2007/C 197/07)

ALUEIDEN KOMITEA

- katsoo, että aikataulua, jonka mukaan postipalvelujen sisämarkkinat toteutetaan täysimääräisesti vuoteen 2009 mennessä, kuten ehdotetaan 10. kesäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/39/EY direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi, tulisi lykätä 31. päivään joulukuuta 2010. Lisäksi tulisi mahdollistaa vuoteen 2012 jatkuva siirtymäkausi niille jäsenvaltioille, jotka katsovat sen tarpeelliseksi. Komission tulisi selventää ennakolta oikeudellisia seikkoja, joihin yleispalveluvelvoitteiden rahoittamiseksi esitetyt vaihtoehdot perustuvat. Järjestettyään asianomaisten osapuolten laajan kuulemisen ja toteutettuaan asianmukaisia tutkimuksia komissio esittää seuraavassa kertomuksessa ja viimeistään 31. joulukuuta 2010 arvion direktiivissä ehdotettujen rahoitusmenettelyjen tehokkuudesta sekä yleispalvelun sovellusalan soveltuvuudesta käyttäjien tarpeisiin.
- katsoo, että postiverkko kokonaisuudessaan, yritysten ylläpitämät toimipaikat mukaan luettuina, voisi postipalvelujen tarjonnan ohella toimia myös muiden julkisten palvelujen keskuksena. Tämä mahdollistaisi vuoristoisten tai kaukaisten maaseutualueiden moninlaisiin tarpeisiin vastaamisen ja takaisi mahdollisuuden käyttää keskeisiä palveluja telemaattisesti.
- panee merkille, että markkinoiden uudet tulokkaat ovat luoneet uusia työpaikkoja vapautetuilla markkinoilla ja välillisesti postialasta riippuvilla toimialoilla. Kun lähetyksen markkinat vapautetaan, vaarana on kuitenkin, että postiala, jolla oli aiemmin työtä ja tuloja koskevat sosiaaliset vakuudet, taantuu epävarmuuden ja matalien palkkojen tilanteeseen.

I Poliittiset suositukset

Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi direktiivin 97/67/EY muuttamisesta siltä osin kuin se koskee yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräistä toteuttamista

KOM(2006) 594 lopullinen — 2006/0196 COD

ALUEIDEN KOMITEA

1. katsoo, että hyvät postipalvelut ovat keskeisiä kaikelle taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle toiminnalle sekä tärkeä osa viestintää EU:ssa.
2. painottaa postipalvelujen avainasemaa ja etenkin yleispalvelun tarjontaa varmistettaessa Euroopan alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden nimissä laadukkaat, luotettavat ja kohtuuhintaiset postipalvelut maantieteellisistä tai taloudellisista oloista riippumatta.
3. korostaa tukeaan Euroopan yhtenäismarkkinoiden toteuttamiselle ja sitoutumistaan siihen sekä kannattaa postimarkkinoiden valvottua avaamista kilpailulle ja yleispalvelun tarjonnan varmistamista pysyvästi.
4. katsoo, että aikataulua, jonka mukaan postipalvelujen sisämarkkinat toteutetaan täysimääräisesti vuoteen 2009 mennessä, kuten ehdotetaan 10. kesäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/39/EY direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi, tulisi lykätä 31. päivään joulukuuta 2010. Lisäksi tulisi mahdollistaa vuoteen 2012 jatkuva siirtymäkausi niille jäsenvaltioille, jotka katsovat sen tarpeelliseksi. Komission tulisi selvittää ennakoita oikeudellisia seikkoja, joihin yleispalveluvelvoitteiden rahoittamiseksi esitetyt vaihtoehdot perustuvat. Järjestettyään asianomaisten osapuolten laajan kuulemisen ja toteutettuaan asianmukaisia tutkimuksia komissio esittää seuraavassa kertomuksessa ja viimeistään 31. joulukuuta 2010 arvion direktiivissä ehdotettujen rahoitusmenettelyjen tehokkuudesta sekä yleispalvelun sovellusalan soveltavuudesta käyttäjien tarpeisiin.
5. katsoo, että postipalveluja koskevaan unionin ja jäsenvaltioiden sääntelyyn on sisällyttävä vaatimukset, joiden avulla varmistetaan kuluttajille yleispalvelu sekä taataan postialan yrityksille mahdollisuus joustavaan toimintaan muuttuvien markkinoiden ja kuluttajien tarpeiden palvelemiseksi.
6. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että maailmanlaajuistumisen vaikutusten, laadukkaan palvelun markkinakäynnän ja teknologisen kehityksen vuoksi postipalveluilla on edessään nopeita muutoksia. Alueiden komitea painottaa, että laadukkaat, ajanmukaiset ja teknisesti kehittyneet postialan yleispalvelut ovat yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen, tulevan talouskasvun ja sosiaalisen osallisuuden edellytys. Etenkin syrjäisten alueiden ja

syrjäytyneiden taajama-alueiden asukkaat ja pienyritykset ovat riippuvaisia postipalveluista. Samaan aikaan on kuitenkin uuden ajanmukaisen teknologian ansiosta kehitetty uusia keinoja välittää viestejä, ja tämä seikka tulisi ottaa huomioon yleispalvelun soveltamisalassa.

7. kiinnittää huomiota siihen, että uudet viestintätavat korvaavat useissa jäsenvaltioissa perinteiset postilähetykset. Tämän vuoksi postialan toimijoiden käsittelemien postilähetysten määrä on pienentynyt valtavasti, mikä on otettava huomioon, kun määritellään yleispalveluvelvoitteen soveltamisalaa ja rahoitustapoja.

8. suosittelee, että kiinnitetään nykyistä enemmän huomiota mahdollisiin työpaikkojen menetyksiin postialan markkinoita liberalisoitaessa, vaikka uusien kilpailijoiden ilmestyminen markkinoille luonee myös lisää merkittäviä työllisyysmahdollisuuksia.

9. ehdottaa, että jäsenvaltiot ja Euroopan komissio tutkisivat tarkemmin mahdollisuuksia laatia uudelleen koulutusohjelmia niitä nykyisiä postialan työntekijöitä varten, jotka saattavat menettää työpaikkansa, kun monopoliasemassa olleet yritykset kohtaavat markkinoiden uusien tulokkaiden aiheuttaman kilpailun.

10. panee merkille, että markkinoiden uudet tulokkaat ovat luoneet uusia työpaikkoja vapautetuilla markkinoilla ja välillisesti postialasta riippuvilla toimialoilla. Kun lähetysten markkinat vapautetaan, vaarana on kuitenkin, että postiala, jolla oli aiemmin työtä ja tuloja koskevat sosiaaliset vakuudet, taantuu epävarmuuden ja matalien palkkojen tilanteeseen.

11. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tutkimaan mahdollisuuksia, joita postitoimipaikkojen ylläpitäminen franchising-periaatteella tarjoaa. Tästä on eräissä Pohjoismaissa saatu erittäin myönteisiä tuloksia. Kyseisissä maissa yritysten muun liiketoiminnan ohessa franchise-periaatteella ylläpitämät postitoimipaikat ovat osoittautuneet erittäin asiakasmyönteiseksi tavaksi tarjota postipalveluja.

12. katsoo, että postiverkko kokonaisuudessaan, yritysten ylläpitämät toimipaikat mukaan luettuina, voisi postipalvelujen tarjonnan ohella toimia myös muiden julkisten palvelujen keskuksena. Tämä mahdollistaisi vuoristoisten tai kaukaisten maaseutualueiden moninasiin tarpeisiin vastaamisen ja takaisi mahdollisuuden käyttää keskeisiä palveluja telemaattisesti.

13. panee merkille, että on edelleen epäselvää, tarkoitetaanko 6 artiklassa mainitulla yleispalveluilla koskevalla julkaistavalla tiedolla viranomaisen määrittelemiä yleispalvelun erityispiirteitä vai yleispalvelun tarjoajaa koskevia palveluehtoja. Artiklaa tulisi muuttaa siten, että siinä säädetään selkeästi, mihin osapuoliin voidaan soveltaa jäsenvaltioiden toimia.

14. panee merkille, että direktiivin uudessa 7 artiklassa säädetään rahoitusvaihtoehdoista, joita ovat julkinen korvaus suorana valtiontuen tai välillinen rahoitus julkisten hankintamenettelyjen kautta.

15. kehottaa selventämään 7 artiklassa esitetyt rahoitusvaihtoehtoja ja

— katsoo yleisesti ottaen, ettei komission ehdotuksia rahoitusvaihtoehdoksi ole tutkittu toteutettavuuden tai tehokkuuden kannalta.

— korostaa, ettei korvausrahaston tehokkuutta ole todistettu käytännössä missään maassa maailmassa.

— painottaa, että yleispalveluvelvoitteita on vaikea rahoittaa valtionavulla julkisten varojen yleisen rajallisuuden vuoksi. Postimarkkinoiden liberalisoinnista ei saa seurata, että epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden (kuten vuoristoalueiden tai erittäin harvaan asuttujen alueiden) palvelut kustannetaan pelkästään julkisista varoista, kun taas eduista nauttivat yksityiset yritykset. Lisävaikeutena olisi, että valtion korvausten olisi oltava Altmarkin tuomiossa korvauksille asetettujen kriteerien mukaisia (asia C-280/00 Altmarch Trans).

16. katsoo, että 9 artiklassa ei oteta riittävästi huomioon jäsenvaltioiden erilaisia tilanteita ja että tämä rajoittaa vaihtoehtoisia ratkaisuja. Alueiden komitea ehdottaakin, että direktiivissä tulisi sallia erilaisten toimilupa- ja valtuutusmenettelyjen yhdistely ja koordinointi siten, että otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion paikalliset olosuhteet.

17. katsoo, että yleispalvelun tarjoajaksi nimetyt yritykset vakaudelle ja toimintavarmuudelle asetettujen vaatimusten ei tulisi olla korkeampia kuin postialan yritykselle yleensä asetetut vaatimukset. Jos yleispalvelun tarjoajalle asetetaan tiukemmat vaatimukset, aiheutuu tästä lisäkustannuksia. Lisäksi näiden periaatteiden ei pitäisi estää yleispalvelun tarjoajia soveltamasta vapaaehtoiselta pohjalta yhdenmukaisia hintoja yleispalvelun alalla.

18. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että kilpailuolosuhteissa on sekä yleispalvelun taloudellisen tasapainon varmistamisen että markkinoiden väristymisen rajoittamisen kannalta tärkeää, että periaatteesta, jonka mukaan hintojen on kuvastettava tavanomaisia markkinaolosuhteita ja kustannuksia, poiketaan ainoastaan asianomaisissa kansallisissa säädöksissä säädettyjen julkissektorin velvoitteiden suojelemiseksi tai edistämiseksi. Näin korostetaan sitä, että jäsenvaltioiden tulisi mahdollisuuksien mukaan säilyttää yksikköhintaisten lähetysten yhtenäinen hinnoittelu. Kyseessä on kuluttajien ja pienyritysten yleisimmän

käyttämä palvelu. Lisäksi näiden periaatteiden ei pitäisi estää yleispalvelun tarjoajia soveltamasta vapaaehtoiselta pohjalta yhdenmukaisia hintoja yleispalvelun alalla.

19. pitää erityisen tärkeänä sitä, yleispalvelun hinnoitteluperiaatteet ovat 12 artiklan mukaisia ja että niitä säädellään riittävän selkeästi ja yksiselitteisesti.

20. suosittelee, että selvennetään, mitä tarkoitetaan kustannuslähtöisillä hinnoilla sekä sillä, että hintojen on edistettävä tuottavuutta. Direktiivissä ja sen perusteluissa tulisi lisäksi mainita nimenomaan, että yleispalvelujen hinnoitteluvaatimuksissa ei tulisi velvoittaa postialan yrityksiä alentamaan hintojaan vain siksi, että toiminta on tehokkuuden parantumisen ansiosta entistä kannattavampaa.

21. pitää erityisen tärkeänä sitä, että yleispalvelun hintojen kohtuullisuudesta ja kustannuslähtöisyydestä säädetään riittävän selkeästi, jotta niitä ei voida käyttää hintavalvonnan välineinä, vaan että ne ymmärretään kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.

22. katsoo, että muiden kuin yleispalvelujen hinnoittelua ei tulisi säädellä suoraan.

23. panee merkille, että 14 artiklan 2 kohta, jossa tarkastellaan ehdotettua kirjanpitoa, on nykyistä säännöstä yhtenäisempi, sillä yleispalvelua ei ole tarpeen eritellä kirjanpidossa, jos postialan yritys ei saa ulkoista rahoitusta yleispalvelun tarjoamiseen.

24. katsoo, että direktiivissä tulisi mainita selkeästi periaate, jonka mukaan postialan yritys ei ole vastuussa yleispalvelun kustannusten eriyttämisestä, jos jäsenvaltio ei ole ottanut käyttöön yleispalvelua koskevaa rahoitusjärjestelmää tai jos yleispalvelu jätetään markkinavoimien varaan.

25. ei pidä tarpeellisena 14 artiklan 8 kohdassa mainittua periaatetta, jonka mukaan kansallinen sääntelyviranomaisella olisi harkintansa mukaisesti 14 artiklaa soveltaessaan esimerkiksi velvoittaa pitämään kuluista eriytettyä kirjanpitoa. Komitea katsoo, että kansalliselta sääntelyviranomaiselta tulisi poistaa mahdollisuus olla harkintansa mukaan soveltamatta 14 artiklan vaatimuksia. Sen sijaan artiklassa tulisi selvittää, että eriytetyn kirjanpidon vaatimusta ei sovelleta, jos jäsenvaltio ei ole luonut 7 artiklan mukaista rahoitusjärjestelmää tai jos yleispalvelun tarjoajaa ei ole nimetty.

26. pitää tärkeänä sitä, että yleispalvelun kustannukset jaetaan ja otetaan huomioon silloin, kun yleispalvelun tarjoajaksi nimetyt yritykset on sovellettava kustannuslähtöistä hinnoittelua.

II Suositukset muutosehdotuksiksi

Muutosehdotus 1

Direktiivin 97/67/EY johdanto-osan 12 perustelukappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(12) Markkinoiden täysimääräinen avaaminen edistää postimarkkinoiden laajenemista. Lisäksi se edistää pysyvien ja korkealaatuisten työpaikkojen säilymistä yleispalvelua tarjoavissa yrityksissä sekä uusien työpaikkojen luomista muiden toimijoiden ja tulokkaiden alalla sekä asiaan liittyvillä elinkeinoaloilla. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa säännellä työehtoja postipalvelujen alalla.	(12) <u>Markkinoiden täysimääräinen avaaminen edistää postimarkkinoiden laajenemista. Lisäksi se edistää pysyvien ja korkealaatuisten työpaikkojen säilymistä yleispalvelua tarjoavissa yrityksissä sekä uusien työpaikkojen luomista muiden toimijoiden ja tulokkaiden alalla sekä asiaan liittyvillä elinkeinoaloilla. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa säännellä työehtoja postipalvelujen alalla.</u>

Perustelu

Markkinoiden täysimääräisen avaamisen vaikutusta ei voida ennakoida Euroopan komission ehdottamassa säädöksessä. Kohdan kolmas virke on kuitenkin selkeä oikeudellinen toteamus.

Muutosehdotus 2

Direktiivin 97/67/EY johdanto-osan 17 perustelukappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(17) Tutkimustulosten perusteella ja ottaen huomioon postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisten mahdollisuuksien hyödyntäminen on aiheellista lakkauttaa varattujen palvelujen ja erityisoikeuksien käyttö yleispalvelun rahoitusmekanismina.	(17) <u>Tutkimustulosten perusteella ja yleispalvelun kestävän ja varman rahoituksen takaamiseksi ottaen huomioon hyödyntäen samalla postipalvelujen sisämarkkinoiden potentiaalia täysimääräisten mahdollisuuksien hyödyntäminen on aiheellista lakkauttaa säilyttää mahdollisuus varattujen palvelujen ja erityisoikeuksien käyttöön yleispalvelun rahoitusmekanismina jäsenvaltioissa, jotka pitävät sitä tarpeellisenä. Tämän tulisi kuitenkin olla mahdollista vain vuoteen 2012 rajatun siirtymäkauden ajan.</u>

Muutosehdotus 3

Direktiivin 97/67/EY johdanto-osan 24 perustelukappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(24) Täysin kilpaillussa ympäristössä on sekä yleispalvelun taloudellisen tasapainon varmistamisen että markkinoiden vääristymisen rajoittamisen kannalta tärkeää, että periaatteesta, jonka mukaan hintojen on kuvastettava tavanomaisia markkinaolosuhteita ja kustannuksia, poiketaan ainoastaan yleisen edun suojelemiseksi. Tämä tavoite saavutetaan sallimalla jäsenvaltioiden myös jatkossa soveltaa yhtenäistä hinnoittelua yksikköhintaisiin lähetyksiin, joita käyttävät useimmiten kuluttajat ja pk-yritykset. Yksittäiset jäsenvaltiot voivat jatkaa yhtenäisen hinnoittelun soveltamista myös joihinkin muihin postilähetyksiin yleisen edun suojelemiseen liittyvistä syistä, esimerkiksi kulttuurisällön saatavuuden sekä alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi.	(24) <u>Täysin kilpaillussa Kiristyvän kilpailun ympäristössä on huolehdittava siitä, että yleispalvelun tarjoajille annetaan hinnoittelussa joustovaraa, jotta voidaan varmistaa yleispalvelun tarjoamisen taloudellinen kannattavuus. Lisäksi sekä yleispalvelun taloudellisen tasapainon varmistamisen että markkinoiden vääristymisen rajoittamisen kannalta on tärkeää, että jäsenvaltiot voivat ainoastaan yleisen edun suojelemiseksi poiketa hintoja määrittäessään periaatteesta, jonka mukaan hintojen on kuvastettava tavanomaisia markkinaolosuhteita ja kustannuksia, poiketaan ainoastaan yleisen edun suojelemiseksi. Tämä tavoite saavutetaan sallimalla jäsenvaltioiden myös jatkossa soveltaa yhtenäistä hinnoittelua yksikköhintaisiin lähetyksiin, joita käyttävät useimmiten kuluttajat ja pk-yritykset. Yksittäiset jäsenvaltiot voivat jatkaa yhtenäisen hinnoittelun soveltamista myös joihinkin muihin postilähetyksiin yleisen edun suojelemiseen liittyvistä syistä, esimerkiksi kulttuurisällön saatavuuden sekä alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi. Hintojen ohjailu kustannusten perusteella ei estä yleispalvelun tarjonnasta vastaavia toimijoita soveltamasta yleispalveluihin yhtenäistä hinnoittelua.</u>

Perustelu

On otettava huomioon seuraukset, joita asteittaisen vapauttamisen valinnasta aiheutuu yleispalvelun tarjoajien soveltamiin hinnoitteluperiaatteisiin. Yleispalvelun tarjoajille onkin annettava riittävästi joustovaraa, jotta ne kykenevät selviytymään kilpailusta sekä sopeutumaan markkinoiden kysyntään.

Muutosehdotus 4

Direktiivin 97/67/EY 3 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että käyttäjillä on oikeus yleispalveluun, johon sisältyy tietyn laatuisten postipalvelujen pysyvä tarjonta kaikille käyttäjille kohtuullisin hinnoin jäsenvaltioiden koko alueella.</p> <p>2. Tätä varten jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä siitä huolehtimiseksi, että yhteyspisteiden ja lähetyspaikkojen tiheydessä otetaan huomioon käyttäjien tarpeet.</p> <p>3. Niiden on toteutettava toimenpiteitä siitä huolehtimiseksi, että yleispalvelu taataan jokaisena työpäivänä (vähintään viitenä päivänä viikossa), paitsi kansallisen sääntelyviranomaisen poikkeukselliseksi katsomissa tilanteissa tai maantieteellisissä olosuhteissa, ja että yleispalvelu kattaa vähintään</p> <ul style="list-style-type: none"> — yhden keräilyn — yhden jakelun jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle perillekantona tai poikkeuksellisesti kansallisen sääntelyviranomaisen harkintansa mukaan määrittelemän ehdoin yhden jakelun asianmukaisesti asennettuihin laitteisiin. <p>Kansallisen sääntelyviranomaisen tämän kohdan mukaisesti myöntämistä poikkeuksista on ilmoitettava komissiolle ja kaikille kansallisille sääntelyviranomaisille.</p> <p>4. Kunkin jäsenvaltion on annettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että yleispalveluun kuuluvat vähintään seuraavat palvelut:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enintään kahden kilogramman painoisten postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu — enintään kymmenen kilogramman painoisten postipakettien keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu — kirjattuja ja vakuutettuja lähetyksiä koskevat palvelut. <p>5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat nostaa yleispalvelua koskevaa postipakettien painorajaa enintään 20 kg: aan asti ja määrätä tällaisten pakettien perillekantoa koskevista erityisjärjestelyistä.</p> <p>Huolimatta yksittäisen jäsenvaltion määräämästä yleispalvelua koskevasta postipakettien painorajasta jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden alueen sisällä toimitetaan muista jäsenvaltioista tulevat enintään 20 kg:n painoiset postipaketit.</p>	<p>1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että käyttäjillä on oikeus yleispalveluun, johon sisältyy tietyn laatuisten postipalvelujen pysyvä tarjonta kaikille käyttäjille kohtuullisin hinnoin jäsenvaltioiden koko alueella ottaen <u>etenkin huomioon maaseutu- ja vuoristoalueiden erityisvaatimukset.</u></p> <p>2. Tätä varten jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä siitä huolehtimiseksi, että yhteyspisteiden ja lähetyspaikkojen tiheydessä otetaan huomioon käyttäjien tarpeet <u>etenkin maaseutu- ja vuoristoalueilla.</u></p> <p>3. Niiden on toteutettava toimenpiteitä siitä huolehtimiseksi, että yleispalvelu taataan jokaisena työpäivänä (vähintään viitenä päivänä viikossa), paitsi kansallisen sääntelyviranomaisen poikkeukselliseksi katsomissa tilanteissa tai maantieteellisissä olosuhteissa, ja että yleispalvelu kattaa vähintään</p> <ul style="list-style-type: none"> — yhden keräilyn — yhden jakelun jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle perillekantona tai poikkeuksellisesti kansallisen sääntelyviranomaisen harkintansa mukaan määrittelemän ehdoin yhden jakelun asianmukaisesti asennettuihin laitteisiin. <p>Kansallisen sääntelyviranomaisen tämän kohdan mukaisesti myöntämistä poikkeuksista on ilmoitettava komissiolle ja kaikille kansallisille sääntelyviranomaisille.</p> <p>4. Kunkin jäsenvaltion on annettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että yleispalveluun kuuluvat vähintään seuraavat palvelut:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enintään kahden kilogramman painoisten postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu — enintään kymmenen kilogramman painoisten postipakettien keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu — kirjattuja ja vakuutettuja lähetyksiä koskevat palvelut. <p>5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat nostaa yleispalvelua koskevaa postipakettien painorajaa enintään 20 kg: aan asti ja määrätä tällaisten pakettien perillekantoa koskevista erityisjärjestelyistä.</p> <p>Huolimatta yksittäisen jäsenvaltion määräämästä yleispalvelua koskevasta postipakettien painorajasta jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden alueen sisällä toimitetaan muista jäsenvaltioista tulevat enintään 20 kg:n painoiset postipaketit.</p>

Muutosehdotus 5

Direktiivin 97/67/EY 4 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>2. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman yrityksen tarjoamaan yleispalvelun tai sen osia jollakin alueellaan tai maanlaajuisesti. Tässä yhteydessä niiden on yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettava ja julkaistava yleispalvelun tarjoajia koskevat velvoitteet ja oikeudet. Jäsenvaltioiden on erityisesti toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että yleispalvelun myöntämisehdot perustuvat objektiivisuuden, syrjimättömyyden, suhteellisuuden ja markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen periaatteisiin ja että yritykset nimetään yleispalvelun tarjoajiksi määrääjäksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimeämiensä yleispalvelun tarjoajien nimet.</p>	<p>2. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman yrityksen tarjoamaan yleispalvelun tai sen osia jollakin alueellaan tai maanlaajuisesti, jos ne pitävät sitä tarpeellisena yleispalvelun varmistamiseksi. Tässä yhteydessä niiden on yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettava ja julkaistava yleispalvelun tarjoajia koskevat velvoitteet ja oikeudet. Jäsenvaltioiden on erityisesti toteutettava toimia sen varmistamiseksi, että yleispalvelun myöntämisehdot perustuvat objektiivisuuden, syrjimättömyyden, suhteellisuuden ja markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen periaatteisiin ja että yritykset nimetään yleispalvelun tarjoajiksi määrääjäksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimeämiensä yleispalvelun tarjoajien nimet.</p>

Perustelu

On selvennettävä, ettei jäsenvaltioiden enää välttämättä tarvitse nimetä yleispalvelun tarjoajaa, jos on sovittu, että yleispalvelun tarjonta varmistetaan markkinavoimin.

Muutosehdotus 6

Direktiivin 97/67/EY 7 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Vuoden 2009 tammikuun 1 päivästä lähtien jäsenvaltiot eivät saa myöntää tai säilyttää voimassa yksin- eikä erityisoikeuksia postipalvelujen käyttöönottoa ja tarjontaa varten. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa yleispalvelun tarjonnan yhdellä tai useammalla 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tavoista tai muulla EY:n perustamissopimuksen mukaisella tavalla.</p> <p>2. Jäsenvaltiot voivat varmistaa yleispalvelun tarjonnan hankkimalla niihin kuuluvia palveluja julkisiin hankintoihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.</p> <p>3. Jos jäsenvaltio toteaa, että yleispalveluvelvoitteet, siten kuin niistä säädetään tässä direktiivissä, aiheuttavat nettokustannuksia ja yleispalvelun tarjoajille kohtuuttoman taloudellisen rasitteen, se voi</p> <p>a) ottaa käyttöön mekanismin myöntääkseen asianomaisille yrityksille julkisiin varoihin perustuvan korvauksen</p> <p>b) jakaa yleispalveluvelvoitteiden nettokustannukset palvelujen tarjoajien ja/tai käyttäjien kesken.</p> <p>4. Jos nettokustannukset jaetaan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat perustaa korvausrahaston, jota voidaan rahoittaa palveluntarjoajilta ja/tai käyttäjiltä perittävillä maksuilla ja jota tätä tarkoitusta varten hallinnoi edunsaajasta/edunsaajista riippumaton elin. Jäsenvaltiot voivat valtuutusten myöntämisen ehtona vaatia yleispalvelun tarjoajia maksamaan tukiosuus kyseiseen rahastoon tai noudattamaan yleispalveluvelvoitteita, siten kuin siitä säädetään 9 artiklan 2 kohdassa. Vain 3 artiklassa tarkoitettuja palveluja voidaan rahoittaa tällä tavalla.</p>	<p>1. Vuoden 2009 tammikuun 1 päivästä 2010 joulukuun 31. päivästä lähtien jäsenvaltiot eivät saa myöntää tai säilyttää voimassa yksin- eikä erityisoikeuksia postipalvelujen käyttöönottoa ja tarjontaa varten. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa yleispalvelun tarjonnan yhdellä tai useammalla 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tavoista tai muulla EY:n perustamissopimuksen mukaisella tavalla.</p> <p>2. Jäsenvaltiot voivat varmistaa yleispalvelun tarjonnan hankkimalla niihin kuuluvia palveluja julkisiin hankintoihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.</p> <p>3. Jos jäsenvaltio toteaa, että yleispalveluvelvoitteet, siten kuin niistä säädetään tässä direktiivissä, aiheuttavat nettokustannuksia ja yleispalvelun tarjoajille kohtuuttoman taloudellisen rasitteen, se voi</p> <p>a) ottaa käyttöön mekanismin myöntääkseen asianomaisille yrityksille julkisiin varoihin perustuvan korvauksen</p> <p>b) jakaa yleispalveluvelvoitteiden nettokustannukset palvelujen tarjoajien ja/tai käyttäjien kesken.</p> <p>4. Jos nettokustannukset jaetaan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat perustaa korvausrahaston, jota voidaan rahoittaa palveluntarjoajilta ja/tai käyttäjiltä perittävillä maksuilla ja jota tätä tarkoitusta varten hallinnoi edunsaajasta/edunsaajista riippumaton elin. Jäsenvaltiot voivat valtuutusten myöntämisen ehtona vaatia yleispalvelun tarjoajia maksamaan tukiosuus kyseiseen rahastoon tai noudattamaan yleispalveluvelvoitteita, siten kuin siitä säädetään 9 artiklan 2 kohdassa. Vain 3 artiklassa tarkoitettuja palveluja voidaan rahoittaa tällä tavalla.</p> <p>5. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että korvausrahastoa perustettaessa sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tukiosuusten suuruutta vahvistettaessa noudatetaan avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteita. Päätösten, jotka tehdään 3 ja 4 kohdan nojalla, on perustuttava objektiivisiin ja todennettaviin perusteisiin, ja ne on julkaistava.</p>

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>5. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että korvausrahaa perustettaessa sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tukiosuuksien suuruutta vahvistettaessa noudatetaan avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteita. Päätösten, jotka tehdään 3 ja 4 kohdan nojalla, on perustuttava objektiivisiin ja todennettaviin perusteisiin, ja ne on julkaistava.</p>	<p>6. <u>Jos jäsenvaltio toteaa, ettei mikään edellä mainituista järjestelyistä takaa yleispalvelun nettokustannusten kestävää rahoitusta, se voi edelleenkin varata siirtymäkauden ajan tietyt palvelut yleispalvelua tarjoamaan nimetylle yritykselle. Mahdollisesti varattavia palveluja ovat kotimaanpostin ja saapuvan ulkomaanpostin tavallisten kirjelähetysten keruu, lajittelu, kuljetus ja jakelu lähetysten toimitusnopeudesta riippumatta seuraavassa esitettyjen paino- ja hintarajojen puitteissa.</u></p> <p><u>Painoraja on 50 grammaa 1. tammikuuta 2009 alkaen. Rajaa ei sovelleta, jos hinta on vähintään kaksi ja puoli kertaa nopeimman lähetystavan alimman painoluokan kirjelähetysten normaali hinta.</u></p> <p><u>Sokeille ja heikkonäköisille tarkoitetuissa maksuttomissa postipalveluissa voidaan poiketa paino- ja hintarajoista.</u></p> <p><u>Siinä määrin kuin yleispalvelun tarjoamisen varmistamiseksi on tarpeen, esimerkiksi jäsenvaltion postipalveluille ominaisten erityispiirteiden niin edellyttäessä, lähtevä ulkomaanposti voi samojen paino- ja hintarajojen puitteissa edelleen kuulua varattuihin palveluihin.</u></p> <p>7. <u>Komissio tekee tutkimuksen, jossa arvioidaan kaikkien rahoitusmekanismien tehoa jäsenvaltioissa toteutettujen parhaiden käytäntöjen pohjalta sekä yleispalvelun soveltuvuutta käyttäjien tarpeisiin. Tutkimuksen tulosten pohjalta ja asianomaisten toimijoiden laajan kuulemisen jälkeen komissio antaa 31. joulukuuta 2010 mennessä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä liittää siihen ehdotuksen, jossa vahvistetaan tarvittaessa postipalvelujen sisämarkkinoiden toteutuminen vuonna 2012.</u></p>

Perustelu

Muutosehdotuksen tarkoituksena on yhdenmukaistaa teksti direktiivin 97/67/EY johdanto-osan 17 perustelukappaleen koskevan suosituksen 2 kanssa. Komission on laadittava kertomus erilaisten vaihtoehtoisten rahoitusmekanismien tehokkuudesta. Varatut palvelut tulee säilyttää samassa muodossa kuin direktiivissä 97/67/EY vuoteen 2012 niissä jäsenvaltioissa, jotka pitävät sitä tarpeellisenä.

Muutosehdotus 7

Direktiivin 97/67/EY 9 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Jäsenvaltiot voivat ottaa 3 artiklassa määriteltyyn yleispalveluun kuulumattomia palveluja varten käyttöön yleisvaltuutuksia, siinä laajuudessa kuin se on tarpeen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi.</p> <p>2. Jäsenvaltiot voivat ottaa 3 artiklassa määriteltyyn yleispalveluun kuuluvia palveluja varten käyttöön valtuutusmenettelyjä, myös yksittäisiä toimilupia, siinä laajuudessa kuin se on tarpeen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi ja yleispalvelun turvaamiseksi.</p> <p>Valtuutusten myöntämisen ehdoksi voidaan</p> <ul style="list-style-type: none"> — tarvittaessa määrätä yleispalveluvelvoitteita, — tarvittaessa asettaa kyseisten palvelujen laatua, saatavuutta ja tehokkuutta koskevia vaatimuksia, — tarvittaessa määrätä velvoite maksaa tukiosuus 7 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusmekanismeihin. <p>Lukuun ottamatta yrityksiä, jotka on nimetty yleispalvelun tarjoajiksi 4 artiklan mukaisesti, valtuutukset eivät saa</p> <ul style="list-style-type: none"> — olla määrällisesti rajoitettuja, — edellyttää palveluntarjoajalta sekä yleispalveluvelvoitteita että velvollisuutta maksaa tukiosuus kustannustenjakomekanismin samojen laatu-, saatavuus- ja tehokkuusvaatimusten osalta, — johtaa rinnakkaisiin ehtoihin, jotka ovat sovellettavissa yrityksiin muun kuin alakohtaisen kansallisen lainsäädännön perusteella, — edellyttää muita teknisiä tai toiminnallisia ehtoja kuin sellaisia, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi. 	<p>1. Jäsenvaltiot voivat ottaa 3 artiklassa määriteltyyn yleispalveluun kuulumattomia palveluja varten käyttöön yleisvaltuutuksia, siinä laajuudessa kuin se on tarpeen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi.</p> <p>2. Jäsenvaltiot voivat ottaa 3 artiklassa määriteltyyn yleispalveluun kuuluvia palveluja varten käyttöön valtuutusmenettelyjä, myös yksittäisiä toimilupia, siinä laajuudessa kuin se on tarpeen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi ja yleispalvelun turvaamiseksi.</p> <p>Valtuutusten myöntämisen ehdoksi voidaan</p> <ul style="list-style-type: none"> — tarvittaessa määrätä yleispalveluvelvoitteita, — tarvittaessa asettaa kyseisten palvelujen laatua, saatavuutta ja tehokkuutta koskevia vaatimuksia, — tarvittaessa määrätä velvoite maksaa tukiosuus 7 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusmekanismeihin. — <u>asettaa muun muassa kyseisten palvelujen laatua, saatavuutta ja toteuttamista koskevia vaatimuksia. Kunhan vaatimukset ovat yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa, ne voidaan liittää muun muassa sosiaalisiin ja ympäristöllisiin seikkoihin.</u> — <u>määrätä velvoite maksaa tukiosuus 7 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusmekanismeihin</u> — <u>määrätä velvoite antaa kyseisiä palveluja tarjoamaan jo aiemmin palkatulle henkilöstölle samat oikeudet kuin heillä olisi ollut direktiivin 77/187/ETY mukaisen luovutuksen yhteydessä. Säätelyviranomaisen tulisi antaa luettelo työntekijöistä ja yksityiskohtaiset tiedot heidän sopimusperusteisista oikeuksistaan.</u> <p>Lukuun ottamatta yrityksiä, jotka on nimetty yleispalvelun tarjoajiksi 4 artiklan mukaisesti, valtuutukset eivät saa</p> <ul style="list-style-type: none"> — olla määrällisesti rajoitettuja, — edellyttää palveluntarjoajalta sekä yleispalveluvelvoitteita että velvollisuutta maksaa tukiosuus kustannustenjako-mekanismin samojen laatu-, saatavuus- ja tehokkuusvaatimusten osalta, — johtaa rinnakkaisiin ehtoihin, jotka ovat sovellettavissa yrityksiin muun kuin alakohtaisen kansallisen lainsäädännön perusteella, — edellyttää muita teknisiä tai toiminnallisia ehtoja kuin sellaisia, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

Perustelu

Komission tulee tehdä ennen vuoden 2009 loppua uusi tutkimus, jossa esitetään selkeästi, miten käyttäjille kaikkialla Euroopassa varmistetaan tulevaisuudessa yleispalvelut sekä maaseudulla että kaupungeissa. Siihen asti on ylläpidettävä vallitsevaa tilannetta, ja varatut palvelut tulee säilyttää.

Muutosehdotus 8

Direktiivin 97/67/EY 19 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että postipalveluja tarjoavat yritykset ottavat käyttöön avoimet, yksinkertaiset ja kustannuksiltaan kohtuulliset menettelyt postipalvelujen käyttäjien valitusten käsittelemiseksi, erityisesti kun on kyse lähetysten katoamisesta, varastamisesta ja vahingoittumisesta sekä palvelujen laatustandardien noudattamatta jättämisestä (mukaan lukien menettelyt vastuun määrittelemiseksi tapauksissa, joissa osapuolina on useampi kuin yksi toimija).	Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että <u>kaikki</u> postipalveluja tarjoavat yritykset ottavat käyttöön avoimet, yksinkertaiset ja kustannuksiltaan kohtuulliset menettelyt postipalvelujen käyttäjien valitusten käsittelemiseksi, erityisesti kun on kyse lähetysten katoamisesta, varastamisesta ja vahingoittumisesta sekä palvelujen laatustandardien noudattamatta jättämisestä (mukaan lukien menettelyt vastuun määrittelemiseksi tapauksissa, joissa osapuolina on useampi kuin yksi toimija).

Perustelu

On tärkeää varmistaa, että samoja menettelytapoja sovelletaan kaikkiin postipalveluja tarjoaviin yrityksiin, ei vain yleispalveluja tarjoaviin yrityksiin.

Muutosehdotus 9

Direktiivin 97/67/EY 21 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Komissiota avustaa komitea.	1. Komissiota avustaa komitea. <u>Komiteaan kuuluu yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta sekä kunkin jäsenvaltion paikallis- ja alueviranomaisten edustajia.</u>

Perustelu

Yleispalvelun tarjonnan varmistamiseksi toteutettujen jäsenvaltioiden toimien edistymisestä on ilmoitettava direktiivin 21 artiklan nojalla perustetulle komitealle, joka seuraa edistymistä. On tärkeää, että paikallis- ja alueviranomaisten edustajat ovat osa komitean kokoonpanoa, sillä niillä saattaa olla eri mielipiteitä kuin jäsenvaltioiden edustajalla.

Muutosehdotus 10

Direktiivin 97/67/EY 22 a artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että postipalveluja tarjoavat yritykset antavat kaikki tarvittavat tiedot, myös rahoitustiedot ja yleispalvelun tarjoamista koskevat tiedot, jotta <ol style="list-style-type: none"> kansalliset sääntelyviranomaiset voivat varmistaa niiden olevan tämän direktiivin säännösten tai sen perusteella tehtyjen päätösten mukaisia niitä voidaan käyttää selkeästi määriteltyihin tilastointitarkoituksiin. 	1. <u>Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että postipalveluja tarjoavat yritykset antavat kaikki tarvittavat tiedot riittävän määrän yleispalveluja koskevaa oleellista tietoa, myös rahoitustiedot ja yleispalvelun tarjoamista koskevat tiedot, jotta</u> <ol style="list-style-type: none"> kansalliset sääntelyviranomaiset voivat varmistaa niiden olevan tämän direktiivin säännösten tai sen perusteella tehtyjen päätösten mukaisia niitä voidaan käyttää selkeästi määriteltyihin tilastointitarkoituksiin.
2. Yritysten on pyynnöstä toimitettava tällaiset tiedot viipymättä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämässä aikataulussa ja edellyttämällä tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava oikeasuhtaisia sen tehtävien suorittamiseen nähden. Kansallisen sääntelyviranomaisen on perusteltava tietopyyntönsä.	2. Yritysten on pyynnöstä toimitettava tällaiset tiedot viipymättä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämässä aikataulussa ja edellyttämällä tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava oikeasuhtaisia sen tehtävien suorittamiseen nähden. Kansallisen sääntelyviranomaisen on perusteltava tietopyyntönsä.

Perustelu

Teksti tulisi muotoilla siten, että siitä ilmenee selkeästi sekä asetetun veloitteen kohtuullisuus ja merkitys postialan yritysten näkökulmasta että ilmoitusvelvollisuuden rajaaminen koskemaan vain yleispalveluihin kuuluvia palveluja.

Muutosehdotus 11

Direktiivin 97/67/EY 23 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Kolmen vuoden välein ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen, johon sisältyy asianmukaiset tiedot alan kehityksestä, erityisesti talouden, yhteiskunnan ja työllisyyden rakenteista ja teknologiaa koskevista näkökohdista sekä palvelun laadusta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.	Kolmen vuoden välein ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen, johon sisältyy asianmukaiset tiedot alan kehityksestä, erityisesti talouden, yhteiskunnan ja työllisyyden rakenteista ja teknologiaa koskevista näkökohdista sekä palvelun laadusta. <u>Kertomukseen Kertomuksessa esitetään myös yksityiskohtainen analyysi vapauttamisen nykyisistä ja mahdollisista tulevista vaikutuksista alueisiin, ja siihen liitetään tarvittaessa ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Erityistä huomiota tulee kiinnittää vuoristoalueisiin, joilla on erityisiä tarpeita verrattuna muihin alueisiin.</u>

Perustelu

On tärkeää, ettei kertomuksessa tarkastella vain direktiivin vaikutusta jäsenvaltioihin. Myös alueelliset vaikutukset on otettava huomioon.

Bryssel 6. kesäkuuta 2007.

Alueiden komitean
Puheenjohtaja
Michel DELEBARRE

III Asian käsittely

Otsikko	Ehdotus direktiiviksi direktiivin 97/67/EY muuttamisesta siltä osin kuin se koskee yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräistä toteuttamista
Viiteasiakirja	KOM(2006) 594 lopullinen — 2006/0196 COD
Oikeusperusta	EY:n perustamissopimuksen 265 artiklan ensimmäinen kohta
Perusta työjärjestyksessä	
Neuvoston lausuntopyyntö	22.11.2006
Puheenjohtajan päätös	9.1.2007
Vastaava valiokunta	”Talous- ja sosiaalipolitiikka” -valiokunta (ECOS)
Esittelijä	Elina Lehto, Lohjan kaupunginjohtaja (FI, PSE)
Analyysimuistio	5.2.2007
Valiokuntakäsittely	30.3.2007
Hyväksyminen valiokunnassa	30.3.2007

Äänestystulos valiokunnassa	Hyväksyttiin enemmistön äänin.
Hyväksyminen täysistunnossa	6. kesäkuuta 2007
Komitean aiemmat lausunnot	<p>Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelun kilpailulle avaamisen jatkamiseksi" KOM(2000) 319 lopullinen, CdR 309/2000 fin ⁽¹⁾</p> <p>Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön postipalvelujen kehittämistä koskevista yhteisistä säännöistä ja palvelun laadun parantamisesta" KOM(95) 227 lopullinen, CdR 422/1995 fin ⁽²⁾</p>

⁽¹⁾ EYVL C 144, 16.5.2001, s. 20.

⁽²⁾ EYVL C 337, 11.11.1996, s. 28.